

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 818-ҳадис

818/1660 – عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهُ: جَاءَ يَوْمَ عَرَفَةَ، حِينَ زَالَتِ الشَّمْسُ، فَصَاحَ عِنْدَ سُرَادِقِ الْحَجَّاجِ، فَحَرَجَ وَعَلَيْهِ مِلْحَفَةٌ مُعَصْفَرَةٌ، فَقَالَ: مَا لَكَ يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ؟ فَقَالَ: الرَّوَّاحُ إِنْ كُنْتُ تُرِيدُ السُّنَّةَ، قَالَ: هَذِهِ السَّاعَةَ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: فَأَنْظِرْنِي حَتَّى أُفِيضَ عَلَى رَأْسِي ثُمَّ أَخْرَجَ، فَتَزَلَّ حَتَّى حَرَجَ الْحَجَّاجُ، فَسَارَ، فَقَالَ لَهُ سَالِمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ – وَكَانَ مَعَ أَبِيهِ –: إِنْ كُنْتُ تُرِيدُ السُّنَّةَ فَأَقْصِرِ الخُطْبَةَ وَعَجِّلِ الوُقُوفَ، فَجَعَلَ يَنْظُرُ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ، فَلَمَّا رَأَى ذَلِكَ عَبْدُ اللَّهِ قَالَ: صَدَقَ. وَكَانَ عَبْدُ المَلِكِ قَدْ كَتَبَ إِلَى الْحَجَّاجِ: أَنْ لَا يُخَالِفَ ابْنَ عُمَرَ فِي الْحَجِّ.

818.1660. Солимдан ривоят қилинади:

«Абдулмалик Ҳажжожга ҳажда Ибн Умар розияллоҳу анҳумога хилоф қилмасликни айтиб, хат ёзди. Ибн Умар розияллоҳу анҳумо арафа куни қуёш заволга кетган пайтда келди. Мен у киши билан бирга эдим. Шунда у Ҳажжожнинг саробурдаси* олдида қичқирди. У эгнида сариққа бўялган кенг изори билан чиқиб: «Эй Абу Абдурраҳмон, сенга нима бўлди?» деди. У киши: «Агар суннатни ирода қилсанг, йўлга туш», деди. У: «Шу пайтда-я?» деди. У киши: «Ҳа», деди. У: «Унда менга бироз вақт бер, бошимдан сув қўйиб олиб, кейин чиқай», деди. У киши Ҳажжож чикқунича пастга тушиб турди. Кейин у (Ҳажжож) отам билан менинг ўртаמידа юриб кетди. Шунда мен: «Агар суннатни ирода қилсанг, хутбани қисқа қилиб, вуқуфни тезлаштир», дедим. У Абдуллоҳга қарай бошлади. Абдуллоҳ буни кўргач: «Рост айтди», деди».

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVAIDLARI

